

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6295/2021
28.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Мијаиловић Николић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Славица Ковачевић адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 275/21 од 03.06.2021. године, у седници већа која је одржана дана 28.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 275/21 од 03.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 1120/19 од 21.01.2021. године која је исправљена решењем истог суда П2 1120/19 од 02.04.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање тужиоца плаћа месечно износ од по 15.000,00 динара, сваког првог до петог у месецу за текући месец почев од 21.02.2021. године као дана пресуђења па убудуће док за то постоје законски разлози или одлука не буде измењена, уплатом на рачун тужиоца ближе означен у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, преко досуђеног износа од 15.000,00 динара а до траженог од 30.000,00 динара, као и за период од 27.06.2019. године као дана подношења тужбе до дана 21.01.2021. године као дана пресуђења, тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке одлучено је да се мења пресуда Основног суда у Нишу П2 1346/14 од 17.04.2015. године у ставу првом изреке, док је у преосталом делу пресуда остала неизмењена. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 275/21 од 03.06.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду П2 1120/19 од 21.01.2021. године, која је исправљена решењем истог суда П2 1120/19 од 02.04.2021. године, у ставу другом и трећем изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу, на име свог доприноса за издржавање, плаћа месечно износ од по још 2.000,00 динара и то сваког првог до петог у месецу за текући месец почев од 27.06.2019. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски разлози или док ова пресуда не буде измењена, уплатом на рачун тужиоца који је

отворен код Комерцијалне банке број ...-...-..., као и да износ од 15.000,00 динара досуђен ставом првим изреке плаћа почев од 27.06.2019. године као дана подношења тужбе до 20.01.2021. године док је у преосталом делу става првог изреке, за износ од још 13.000,00 динара, тужбени захтев одбијен као неоснован и констатовано да се овом пресудом мења пресуда Основног суда у Нишу П2 1376/14 од 17.04.2015. године у ставу првом изреке, док у преосталом делу пресуда остаје неизмењена. Ставом другим изреке, потврђено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртм изреке пресуде Другог основног суда у Београду П2 1120/19 од 21.01.2021. године, која је исправљена решењем истог суда П2 1120/19 од 02.04.2021. године, а жалба тужиоца у том делу одбијена као неоснована. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности. Наводима ревизије туженог да је побијана пресуда нејасна и противречна указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, због које се сагласно одредби члана 407. ЗПП ревизија не може изјавити. Другостепени суд је, на основу чињеница утврђених пред првостепеним судом, донео побијану пресуду због чега је неосновано позивање туженог на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 394. став 1. тачка 1. ЗПП. Такође, другостепени суд није прекорачио тужбени захтев па тиме није учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 383. став 1. ЗПП, супротно наводима у ревизији.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Нишу П2 број 1346/14 од 17.04.2015. године обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање тада малолетног АА плаћа месечно износ од по 7.000,00 динара, почев од 25.10.2013. године као дана подношења тужбе па убудуће. У време доношења ове пресуде тужилац је био малолетан (рођен је ... године), био је ученик средње школе и живео је са мајком и сестром у ..., у стану власништво туженог, по основу права становања које је установљено правноснажном пресудом од 03.11.2015. године у његову корист и корист мајке као законског заступника која самостално врши родитељско право. Тужилац је сада пунолетан, студент ... факултета Универзитета у ..., студије је уписао школске 20.../20...године, а у школској 20.../20... години уписан је у статусу студента који се финансира из буџета Републике Србије. Живи у заједничком домаћинству са мајком и сестром у стану који је сувласништво његове сестре и њега са по ½ идеалног дела, а који је за њих купила мајка након доношења претходне пресуде. Стан је површине 70м², трошкови становања месечно износе укупно око 32.000,00 динара. Сестра тужиоца је сада запослена и остварује месечне приходе у износу од 53.000,00 динара. У време доношења претходне пресуде и сада мајка тужиоца није запослена, али остварује приходе од повременог рада тако што продаје, помаже старијим људима. Приходи су нередовни, а када ради износе од 10.000,00 до 15.000,00 динара месечно. Пре четири-пет година мајци тужиоца помоћ је пружала кума, тако што је тужиоцу на рачун уплаћивала износ од око 30.000,00 динара. Тужилац прима

стипендију у износу од 8.400,00 динара, за уџбенике за школску годину издвоји између 30.000,00-40.000,00 динара, похађа студијске групе па му је поред редовне потребна и додатна литература. Свака трећа пријава испита се плаћа по 800,00 динара, а четврта 1.000,00 динара. Тужилац испите пријављује више пута, јер је амбициозан и поништава оцене. Промена професора плаћа се 1.000,00 динара, и то чини само када не добије професора са студијске групе коју похађа. За исхрану дневно троши 1.000,00 динара, обзиром да има посебан режим исхране из разлога што је губио на тежини, опадала му је коса па му је од стране лекара препоручена протеинска исхрана. Иде у теретану коју месечно плаћа 2.800,00 динара, а просечно месечно за обућу троши 5.000,00-6.000,00 динара. Тужени је стар година и у тренутку доношења претходне пресуде, као и сада, отац је малолетног ВВ који сада има ... година и иде у ... разред основне школе. Живи са супругом, малолетним ВВ и ћерком супруге из првог брака, која је стара ... године и ради као Живе у стану који је купљен у току трајања брака, а као власник стана уписана је његова супруга. Тужени је и даље власник стана у ... површине 72м² који је стечен на основу уговора о поклону, који је 2009. године закључио са својом мајком. Стан не издаје, јер нема новца да стално иде у И даље је власник 1/16 идеалног дела куће и плаца од 37 ари² у ..., што у нарави представља део куће површине 20м² на спрату. Нема аутомобил. И даље је запослен и овлашћено лице Предузећа „...“, чији је власник његова супруга. Поред њих у предузећу је запослено још двоје радника. Предузеће се бави ..., а малопродаја се обавља у радној површини 30м² у ..., за коју закуп месечно износи 800 евра, а има и магацин где се обавља veleprodaja за који закупнина износи 280 евра месечно. Син ВВ похађа ... разред основне школе, набавка уџбеника је плаћена 26.000,00 динара, за одећу и обућу трошкови месечно износе између 5.000,00 - 6.000,00 динара, за исхрану 10.000,00 динара, за спортске активности око 4.000,00 динара. Нема кредитна задужења, до годину дана уназад - 2019. године плаћао је издржавање за ћерку из првог брака, односно тужиочеву сестру у износу од 10.000,00 динара, али је она сада у радном односу па је његова обавеза престала. У време доношења претходне пресуде тужени је остваривао примања око 20.000,00 динара, а сада од 28.638,00 динара, колико зарађује и његова супруга. Трошкови за стан у коме живе месечно износе око 26.000,00 динара, које дели са супругом. Трошкови за стан у ... износе око 4.800,00 динара. За исхрану за целу породицу потребно је 22.000,00 динара месечно.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права одлучили о измени - повећању висине издржавања.

Према одредби члана 164. Породичног закона висина издржавања се може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

У конкретном случају, висина издржавања која је досуђена претходно донетом судском одлуком одређена је према потребама тужиоца - малолетног детета, ученика средње школе. Протеком времена наступиле су промене околности у погледу тужиочевих потреба које се, у смислу одредбе члана 160. став 2. Породичног закона одређују и према узрасту повериоца издржавања. Тужилац је сада студент, тако да су његове потребе евидентно веће него што су биле када је одређена обавеза туженог да плаћа издржавање. С друге стране могућности туженог да плаћа издржавање нису у битном измењене - погоршане. Тужени је и даље запослен, приходи су му нешто већи, а нема обавезу издржавања у односу на ћерку - сестру тужиоца, па је у могућности да

подмири обавезу издржавања тужиоца у износу већем од раније досуђеног, у висини која је сада одређена правилном применом члана 160. Породичног закона.

Неосновано се ревизијом туженог указује на погрешну примену материјалног права при утврђивању потреба тужиоца и могућности туженог. Новчани износ од 17.000,00 динара месечно неопходан је за задовољење месечних потреба тужиоца, посебно имајући у виду да је за издржавање ћерке из првог брака месечно издвајао 10.000,00 динара. Уз све то тужени је доброг здравственог стања и радно способан. Новчани износ од 17.000,00 динара месечно, којим је обавезан тужени да доприноси издржавању тужиоца, знатно је испод минималне суме издржавања - накнаде за хранење односно лица на породичном смештају који прописује надлежно министарство за породичну заштиту а о коме се, по члану 160. став 1. Породичног закона, мора водити рачуна приликом одређивања издржавања. У том контексту ревизијски навод да се потребе тужиоца могу задовољити без доприноса туженог потпуно су ирелевантни. Ревизија не садржи убедљиве разлоге због којих тужени, имајући у виду околности предвиђене у члану 160. став 3. Породичног закона, није у могућности да плаћа издржавање у повећаном износу. Такође, правилна је и одлука другостепеног суда у погледу периода у коме је тужени обавезан на издржавање, и то почев од дана подношења тужбе имајући у виду да се издржавање по правилу досуђује од дана поднете тужбе а само изузетно се може досудити од неког каснијег момента, али само у ситуацији ако обвезник издржавања докаже да је све до тог момента давао издржавање и да су та давања одговарала његовим могућностима и потребама издржаваног лица, што у конкретном случају није доказано.

О трошковима поступка одлучено је правилном применом чланова 153. и 154. ЗПП у вези са чланом 165. став 1. истог закона.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић